

# ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย

## Critical of Success Factor in Management of Sub-district Administrative Organizations in Phonphisai District of Nongkhai Province

จำเอนประกอบ ประดิษฐ์ศิลป์, ดร.ปวิษ เฉลิมวัฒน์\*

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือไมโครคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์สำเร็จรูปในการคำนวณ ดังนี้ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบ

ความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีแอลเอสดี (LSD: Least Significant Difference) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

### ผลการวิจัยพบว่า

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ การบริหารงานบุคคลหลัก การวางแผนการประสานงาน การงบประมาณ การอำนวยความสะดวก และการรายงานผลงาน ทั้งนี้พบว่าการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบเพศไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ส่วนอายุกับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

\*นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

\*\*อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำสำคัญ: การบริหารงาน / องค์การบริหารส่วนตำบล

## Abstract

The objectives of this research were: 1) to study critical success factors in management of sub-district administrative organizations in Phonphisai district of Nongkhai province, and 2) to compare critical success factors in management of sub-district administrative organizations in Phonphisai district of Nongkhai province. The research samples were 234 respondents. Data were collected by using questionnaire and analyzed by using statistical package for the social sciences with Micro-computer. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, pairwise multiple comparison using T-test, and the one way analysis of variance (One Way ANOVA) for comparisons of 3 or more groups of samples. When differences were identified, pairwise comparison using least significant different technique was used in testing them with significance level of 0.05.

Results revealed that the management of sub-district administrative organizations in Phonphisai district of Nongkhai province in general was found to be at high level. Ranked levels on each aspect were personnel management, planning, coordination, expenditure, administration, and performance reporting, respectively. All aspect of management of sub-district administrative organizations in Phonphisai district of Nongkhai province was found to be at high level. The comparison on different genders didn't indicate

difference at significance level of 0.05, while the comparisons on different ages and education levels in general were found to be different at significance level of 0.01 and 0.05 respectively.

**Keywords:** Management, Sub-district administrative organizations

## บทนำ

ปัจจุบันบริบททางสังคมและการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไร้พรมแดนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทุกวงการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม กระแสที่สำคัญทางการเมือง ได้แก่ กระแสอุดมการณ์ประชาธิปไตยตามแนวความคิดการจักระเบียบโลกใหม่ ได้เป็นที่แพร่หลายไปในนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดความตื่นตัวและมีการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีการปกครองแบบอุดมการณ์ประชาธิปไตยทั้งหลายได้ให้ความสำคัญกับการปกครองตนเอง หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local government) เป็นอย่างมากเพราะถือเป็นสัญลักษณ์อีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังกล่าวเกิดจากการนำเอาหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) มาใช้ โดยรัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองและจัดกิจการต่าง ๆ ด้วยตนเอง สำหรับในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วรัฐบาลกลางถือว่าการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้มแข็งแก่ประเทศ เพราะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นอกจากนี้การปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ยังเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ช่วยลดการติดขัดของการดำเนินการแบบเดิมซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ส่วนกลาง ช่วยปรับปรุงและเร่งการดำเนินการของรัฐรวมทั้งกระตุ้นให้ท้องถิ่นมีการริเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ ด้วย (สัมฤทธิ์ สุขสงค์, 2545, หน้า 1)

การปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปกครองไทยมาตลอด เช่น สมัยจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 326) ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยมีเหตุผลว่าการปกครองชั้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคงและไม่เหมาะสมแล้วก็จะมีผลกระทบต่อการทำงานของประเทศไทยโดยรวมและจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร ซึ่งการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลเพียงรูปเดียวเรียกว่า “สภาตำบล” ซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการสภาตำบลอันมีกำนันท้องถิ่นเป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำหมู่บ้านเป็นผู้เลือก มีที่ปรึกษาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากปลัด อำเภอหรือพัฒนากรท้องถิ่นแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง และเลขานุการสภาตำบลหนึ่งคนซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากครูประชาบาลในตำบลนั้นแล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้ง

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการปรับเปลี่ยนมาจากสภาตำบลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจะจำกัดและอาจมีจุดอ่อนที่ไม่มีงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเองโดยเฉพาะตำแหน่ง

เลขานุการสภาตำบลโดยกฎหมายกำหนดให้ต้องมาจากครูในตำบลทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นรัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ ตำบลเพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยให้มั่นคงโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบลเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้เกิดความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหารงานเป็นของตนเอง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ โดยที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีอิสระในการบริหารงานและมีความเป็นนิติบุคคลรัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบลโดยการให้อำนาจอิสระในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย อำนาจอิสระในการออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายและอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นต้น นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารส่วนตำบลโดยตรง

การดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดมีจำนวนมากที่สุดและเป็นองค์กรที่รับผิดชอบพื้นที่ตำบลหมู่บ้านอันถือว่าเป็นรากฐานสำคัญของารปกครองประเทศนั้นอยู่ในความสนใจของหลายฝ่ายทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการ

ประจำ นักวิชาการ ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป โดยคาดหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมาย บัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างสอดคล้อง และตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลยังประสบปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ทั้งนี้เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นกำหนดรายได้ไว้เพียงอย่างเดียว กล่าวคือพิจารณาจากสภาตำบลที่มีรายได้ย้อนหลัง 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และผู้บริหารงานขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ผู้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งที่มาจากฝ่ายการเมือง คณะกรรมการบริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และในสวนพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเองขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระเบียบข้อบังคับและหนังสือสั่งการ จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผล

ผลสำเร็จในการบริหารงาน เพื่อให้ได้ความรู้ในการพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผลการศึกษาในครั้งนี้และอาจเป็นแนวทางให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ตระหนักถึงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล นำไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการบริหารงานโดยรวมให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

### สมมติฐานของการวิจัย

ระดับปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

### ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา ไว้ดังนี้

#### 1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงาน แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ แนวคิดทฤษฎีการบริหารงาน

ข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ  
โพธิ์ชัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

## 2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตด้านประชากร  
และกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

2.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษา  
ครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหาร  
ส่วนตำบลในเขตอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย 11 แห่ง  
จำนวนทั้งหมด 566 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) จากเจ้าหน้าที่  
ที่ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ  
โพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง  
(Sample size) กำหนดโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่  
(Yamane, 1973) จำนวน 234 คน

2.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ตั้งแต่เดือนธันวาคม  
2557 – กรกฎาคม 2558

## 3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น (Independent variables) ได้แก่  
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่  
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต  
อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ตามแนวคิดของ  
Luther Gulick and Lyndal Urwick ประกอบด้วย 7 ประการ  
ดังต่อไปนี้ หลักการวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงาน  
บุคคล การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงานผลงาน  
และการงบประมาณ (POSDCoRB)

## 4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ องค์การ  
บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย  
จำนวน 11 แห่ง

## 5. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่  
การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผล  
ข้อมูล ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2557 ถึงเดือนกรกฎาคม  
2558

## วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยแบบเอกสาร (Documentary)  
และการวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม (Field Research)  
ในการวิจัยเชิงเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ

วิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามและนำเสนอผลใน  
เชิงวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual  
Framework) ที่ได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม  
ที่เกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ  
หัวข้อที่ทำการศึกษา โดยมีฐานความรู้จากเอกสารใน  
รูปแบบต่าง ๆ เช่น ตำรา วารสาร หรือบทความวิชาการ  
และข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือ  
ที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามข้อมูล (Questionnaires)  
ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ  
ตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูล แปรผล และสรุปผล  
โดยดำเนินการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive  
Statistics) ของข้อมูลสำรวจ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage)  
เกี่ยวกับการจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบ  
แบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน  
(Standard Deviation) และวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน  
(Inferential Statistics) และการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ  
ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ T-test, F-test  
และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ  
.05 ใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้  
(Schaffer's) ต่อไป

## ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะทั่วไปของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.70 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.10 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.20

2. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย พบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ การบริหารงานบุคคล หลักการวางแผน การประสานงาน การงบประมาณ การอำนวยความสะดวก และการรายงานผลงาน ทั้งนี้พบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย พบว่า เพศชาย กับ เพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบแยกเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้ง 7 ด้าน

## อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก กรณีดังกล่าวนี้อธิบายได้ว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการวางแผน การจัดองค์การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงานผล และการงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะได้มีการวางแผนเป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด การวางแผนเป็นการหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานใด ๆ ภายในเวลาที่กำหนดมีการวางแผนเป็นการบริหารคนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดโครงสร้างภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างชัดเจน มีการจัดบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่หน่วยงานวางแผนไว้แล้วเพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรสูงสุด มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในองค์การประสานงานเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์มีการการมอบหมายงานและการมอบอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน มีการจัดระเบียบวิธีการทำงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติรู้ถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของงานจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายงานมีการต่อเนื่องกันจนเสร็จสิ้นภารกิจของหน่วยงานที่ได้ร่วมกันวางไว้ และมีการรายงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานมีการรายงานเมื่อสิ้นสุดแผนงานเป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานทั้งหมดสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงาน มีรายงานการใช้ทรัพยากรว่ามีการใช้ทรัพยากรและมีปัญหาอุปสรรคในการใช้ทรัพยากร และมีการวางแผนงบประมาณการกำหนดผลผลิตและการคำนวณต้นทุนการจัดระบบการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐมีการบริหารทางการเงินและ

การควบคุมงบประมาณมีการรายงานทางการเงินและผลการดำเนินงานมีการจัดงบประมาณจัดหาจัดทำและบริหารงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของพรศักดิ์ พงษ์แสนพันธ์ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ในทัศนะของผู้ใช้บริการ ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ในทัศนะของผู้ใช้บริการภาพรวม ระดับประสิทธิภาพตามทัศนะของผู้ใช้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิตา วรภัทยากุล (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิตจังหวัดปทุมธานีจากการศึกษาวิจัยพบว่าปัจจัยด้านพนักงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาร์ตน์ แสนชัย (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารด้านความก้าวหน้า

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ปัจจัยด้านวิธีการจัดการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในรายชื่อสิ่งการและมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีเหตุมีผล จึงขอเสนอแนะให้มีการส่งงานและมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีเหตุมีผล มีลำดับขั้นตอนของการทำงาน

1.2 จากการศึกษาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ด้านการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในรายชื่อ มีการประเมินผลและการควบคุมงาน จึงขอเสนอแนะ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลงานและการควบคุมงาน

### 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมต่อไป

2.2 ควรปรับปรุงเครื่องมือในการวัด การเก็บข้อมูล คือ ใช้แบบสอบถามควบคู่กับการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น

## รายการอ้างอิง

- พรศักดิ์ พงษ์แสนพันธ์. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ในทัศนะของผู้ใช้บริการ**. วิทยุณารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- มุกิตา วรกุลยากุล. (2556). **ความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิตจังหวัดปทุมธานี**. วิทยุณาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รัฐประศาสนศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิลาร์ตน์ แสนชัย. (2557). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยุณารัฐศาสนประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สัมฤทธิ์ สุขสงค์. (2545). **ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.